

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců JUDr. Ing. Viery Horčicové a Mgr. Jana Kašpara v právní věci žalobce: **V.Q.**, zast. Mgr. Radimem Strnadem, advokátem se sídlem v Brně, Příkop 8, proti žalovanému: Policie ČR, **Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Praha 3, Olšanská 2, P.O.Box 78, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6.11.2008, č.j. CPR-11628-1/ČJ-2008-9CPR-V221,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, ze dne 6.11.2008, č.j. CPR-11628-1/ČJ-2008-9CPR-V221 a rozhodnutí Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Brno, Inspektorátu cizinecké policie Brno ze dne 9.7.2008 č.j. CPBR-2915-23/ČJ-2008-61PB-SV se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 7.760,-Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Radima Strnada, advokáta.

O d ů v o d n ě n í

Včas podanou žalobou Městskému soudu v Praze dne 24.11.2008 se žalobce domáhá přezkoumání rozhodnutí Ředitelství služby cizinecké policie (dále jen „žalovaný“), č.j. CPR-11628-1/ČJ-2008-9CPR-V221 ze dne 6.11.2008, kterým bylo podle § 90 odst. 5 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Brno, Inspektorát cizinecké policie Brno (dále jen „správní orgán 1. stupně“), č.j. CPBR-2915-23/ČJ-2008-61PB-SV ze dne 9.7.2008, kterým se podle § 119 odst. 1 písm. a) bod 2, § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 a § 119 odst. 2 písm. b) zák. č. 326/1999 Sb., žalobci ukládá správní vyhoštění z území ČR a stanoví se doba 6 let po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území ČR.

Žalobce tvrdí (1), že jeho pobyt na území ČR od 9.3.2008 je oprávněný, protože správní orgány nikdy platně nezrušily jeho trvalý pobyt. Rozhodnutí č.j. SCPP-007328-10/BR-II-CI-2006 ze dne 24.10.2007 o zrušení trvalého pobytu žalobce je nicotné, protože výrok rozhodnutí zní, že „*se podle ustanovení § 87l, odst. 1 písm a) zák. č. 326/1999 Sb. ruší účastníkovi řízení povolení k trvalému pobytu na území České republiky vydané jmenovanému dne 22.11.2004 pod č.j. SCPP-005214/BR-II-CI-2005, neboť jmenovaný závažným způsobem narušuje veřejný pořádek.*“ Podle žalobce toto rozhodnutí trpí vadami, protože tímto rozhodnutím došlo ke zrušení jiného povolení k trvalému pobytu, než které bylo vydáno účastníkovi řízení.

Na tomto závěru podle žalobce nemění nic ani skutečnost, že správní orgán 1. stupně vydal další rozhodnutí č.j. SCPP-007328/BR-II-CI-2006 ze dne 28.2.2008, kterým podle § 70 správního řádu rozhodl, že v rozhodnutí č.j. SCPP-007328-10/BR-II-CI-2006 ze dne 24.10.2007 opravuje výrokovou část textu na „*ruší povolení k trvalému pobytu na území České republiky vydané jmenovanému dne 22.11.2004 pod č.j. SCPP-004509/BR-I-CI-2004*“. Žalobce tvrdí, že správní orgán 1. stupně sice opravil číslo jednací pod kterým měl být žalobci udělen trvalý pobyt, ale neopravil už datum, kdy bylo toto rozhodnutí vydáno.

Žalobce považuje rozhodnutí č.j. SCPP-007328/BR-II-CI-2006 ze dne 28.2.2008 taktéž za nicotné pro absolutní nedostatek formy, protože ustanovení § 70 správního řádu stanoví, že týká-li se oprava výroku rozhodnutí vydá o tom správní orgán opravné rozhodnutí. Proto rozhodnutí č.j. SCPP-007328/BR-II-CI-2006 ze dne 28.2.2008 mělo být označeno jako „opravné rozhodnutí“ a ne jako rozhodnutí, protože rozhodnutí jako takové je upraveno v § 67 správního řádu.

Žalobce dále namítá (2), že v odůvodnění rozhodnutí žalovaného jsou uvedeny podklady, ze kterých žalovaný při vydání rozhodnutí vycházel, mj. že žalovaný vycházel při přezkoumání rozhodnutí správního orgánu 1. stupně z výsledků vlastního šetření. Z této formulace je zřejmé, že žalovaný provedl doplnění důkazů v rámci podkladů pro rozhodnutí. Žalovaný ale tímto postupem porušil § 36 odst. 3 správního řádu, když žalobci neumožnil, aby se vyjádřil k doplněným podkladům rozhodnutí. V rámci odvolacího řízení proto byla porušena procesní práva žalobce.

V třetím bodu (3) žalobce uvádí, že mu není známo jakým způsobem a na základě jakých důkazů dospěl žalovaný k závěru, že žalobce opakovaně nerespektoval vydaná pravomocná rozhodnutí správního orgánu, čímž závažným způsobem narušil veřejný pořádek. Tento závěr je ryze účelový pro zdůvodnění rozhodnutí o správním vyhoštění. Správní vyhoštění z důvodu „veřejného pořádku“ může být založeno na osobním chování jedince. V daném případě však žalobce o zrušení trvalého pobytu vůbec nevěděl a vědět nemohl, důvody vyhoštění nastaly mimo jeho vůli a trvalý pobyt mu byl zrušen v rozporu s právními předpisy, proto je jeho trvalý pobyt stále platný.

V posledním žalobním bodu (4) žalobce namítá, že v rozhodnutí žalovaného není v rozporu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu uvedeno, jak se žalovaný vypořádal s námitkou žalobce, že správní orgán 1. stupně učinil k námitkám žalobce mylné závěry o nicotnosti rozhodnutí č.j. SCPP-007328-10/BR-II-CI-2006 ze dne 24.10.2007 a na něho navazujícího „opravného rozhodnutí“.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě doručeném Městskému soudu v Praze dne 2.2.2009 uvedl, že s námitkami nesouhlasí a odkázal na obsah správního spisu a vydaná rozhodnutí. Důvodem pro vydání rozhodnutí o správním vyhoštění byla skutečnost, že žalobce pobýval na území ČR bez platného víza tj. neoprávněně a v jeho jednání spatřoval správní orgán důvodné nebezpečí narušení veřejného pořádku.

K námitce žalobce (ad 1), že jeho pobyt na území byl od 9.8.2008 oprávněný, protože nedošlo platně ke zrušení jeho trvalého pobytu, žalovaný uvedl, že platnost povolení k trvalému pobytu byla žalobci zrušena rozhodnutím č.j. SCPP-007328-10/BR-II-CI-2006 ze dne 24.10.2007, toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 22.11.2007. Ve výroku tohoto rozhodnutí došlo k nesprávnosti v čísle jednacím, pod kterým bylo toto řízení vedeno a nikoliv v datu, kdy bylo předmětné rozhodnutí vydáno, a proto bylo rozhodnutím ze dne 28.2.2008 opraveno.

Žalovaný nesouhlasí s tím, že by byla rozhodnutí nicotná, když došlo toliko k chybě v čísle jednacím, nikoli datu (protože průkaz k povolení trvalého pobytu byl vydán žalobci 22.11.2004 pod č. AA557660) a platnost tohoto povolení byla zrušena rozhodnutím z 22.11.2007, opravným rozhodnutím z 28.2.2008 byla vada napravena. Výrazem opravné rozhodnutí podle ustanovení § 70 správního řádu je míněn druh rozhodnutí a ne název rozhodnutí, proto správní orgán 1. stupně vydal rozhodnutí, kterým byla opravena nesprávnost údajů ve výrokové části rozhodnutí o zrušení povolení k trvalému pobytu.

Žalovaný k námitce (ad 2) žalobce, že nebyl seznámen se všemi podklady před vydáním rozhodnutí, a to konkrétně s výsledky vlastního šetření žalovaného uvádí, že pod termínem vlastní šetření byl pouze shrnut souhrn spisového materiálu postoupeného správním orgánem 1.stupně. Žalovaný tento spisový materiál nedoplňoval a pouze vyhodnocoval již postoupený materiál, a proto neměl žalobce s čím seznamovat.

K námitce žalobce (ad 3), že mu není známo jakým způsobem a na základě jakých důkazů dospěl žalovaný k závěru, že žalobce opakovaně nerespektoval vydaná pravomocná rozhodnutí správního orgánu žalovaný uvádí, že žalobci byl vystaven výjezdní příkaz č. GA0068403 s dobou platnosti do 29.2.2008 a další výjezdní příkaz č. GA0087395 s dobou platnosti do 8.3.2008. Uvedené výjezdní příkazy žalobce nerespektoval a z ČR nevycestoval a to až do 10.3.2008; tím porušil povinnosti stanovené zákonem o pobytu cizinců a naplnil podmínky pro vydání rozhodnutí o správním vyhoštění podle § 119 odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců.

S odvoláním na ustanovení § 171 odst. 1 písm.c) zákona o pobytu cizinců žalovaný navrhl, aby soud žalobu odmítl.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Soud rozhodl o žalobě bez jednání rozsudkem, když obě strany sporu s tímto vyslovily souhlas (§ 51 s.ř.s., žalobce výslovně, žalovaný mlčky).

Soud se nejprve musel vypořádat s odkazem žalovaného na ustanovení § 171 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců, který ve znění platném v době podání žaloby stanovil, že z

přezkoumání soudem jsou vyloučena „rozhodnutí o správním vyhoštění, pokud se před zahájením řízení o tomto vyhoštění zdržoval cizinec na území nebo v tranzitním prostoru mezinárodního letiště neoprávněně“. Soud tuto výlukou ze soudního přezkumu neaplikoval, a to s ohledem na Nález Ústavního soudu Pl. ÚS 26/07 ze dne 9.12.2008, jímž bylo toto ustanovení zrušeno dnem vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů pro rozpor s čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Odmítnutí žaloby za tohoto stavu by představovalo zásah do ústavně zaručeného práva žalobce na soudní ochranu.

Základní námitkou žalobce v bodě 1) žaloby s níž souvisí i námitka pod bodem 3) žaloby je tvrzení žalobce, že jeho pobyt na území České republiky byl oprávněný, neboť nedošlo nikdy k platnému zrušení jeho trvalého pobytu, resp. tento pobyt byl zrušen postupem v rozporu s právními předpisy, a proto ani nelze dospět k závěru, že žalobce opakovaně nerespektoval vydaná pravomocná rozhodnutí správního orgánu a závažným způsobem narušil veřejný pořádek; nebyl tak naplněn důvod pro uložení správního vyhoštění.

Městský soud v Praze při přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí předně vycházel ze správního spisu, resp. kopií listin předložených žalovaným a z doplnění, které si vyžádal. Vzhledem k námitkám žalobce musel soud postavit najisto, zda v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí o uložení správního vyhoštění vycházely správní orgány ze správné premisy, že žalobci bylo postupem v souladu se zákonem zrušeno povolení k trvalému pobytu, a proto soud dále (s ohledem na předložené podklady toliko v kopiích) vycházel rovněž z připojeného soudního spisu vedeného zdejším soudem pod sp.zn. 9 Ca 362/2008 ve věci žaloby žalobce proti rozhodnutí o zrušení povolení k pobytu, zejména pak ze správního spisu č.j. CPBR - 007328-25/ČJ - 2008-61PB-CI a následně odvolacího spisu č.j.CPR-3646-1/ČJ-2008-9CPR-C246 (obou v originále), předložených žalovaným soudem v uvedené věci sp.zn. 9 Ca 362/2008.

Z uvedených podkladů vyplývá, že

Oznámení z 22. prosince 2006 o zahájení správního řízení ve věci zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu podle § 87 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců bylo doručeno paní M.B. (zásilka nebyla vyzvednuta v odběrní lhůtě) a žalobci na adresu: T., R. 298, a tato zásilka do vlastních rukou adresáta byla uložena 2.1. 2007, protože adresát nebyl zastižen, v odběrní lhůtě si adresát zásilku nevyzvedl. Toto oznámení bylo tímž způsobem doručováno i panu T.D.T. (považovaného za zplnomocněného zástupce žalobce), zásilka byla vrácena s tím, že adresát se odstěhoval, bylo vůči této osobě proto vyvěšeno oznámení, že si lze zásilku vyzvednout.

Dle výpisu z evidence cizinců s povoleným pobytem na území měl žalobce povolení pobytu pod č.j. SCPP-004509/BR-I-CI-2004, jako místo hlášeného pobytu od 16. 9. 2005 měl hlášen pobyt na adrese: Š.L., T. 298, okres B.; průkaz o povolení pobytu č. AA 557660 vydaný 22.11. 2004, a to na základě uzavření sňatku s paní M.B., bytem v O. – H..

Pobyťová kontrola byla provedena dne 17. srpna 2007, podle úředního záznamu zjištěno na adrese R. 298, T., že žalobce podle sdělení dcery majitele objektu nikdy zde nebydlel.

Usnesením z 8. srpna 2007 byla ustanovena žalobci pro toto řízení jako opatrovník V.S., která toto usnesení převzala 12.10. 2007, téhož dne převzala rovněž oznámení o možnosti seznámit se s podklady pro rozhodnutí.

Následně bylo vydáno orgánem I. stupně dne 24. (psáno strojem), resp. 23.(přepsáno perem) října 2007 rozhodnutí č.j. SCPP-007328-10/BR-II-CI-2006, kterým bylo zrušeno povolení k trvalému pobytu vydané žalobci "dne 20.11. 2004 pod č.j. SCPP-005214/BR-II-CI- 2005". Toto rozhodnutí bylo doručeno do vlastních rukou p. M.B., ustanovený opatrovník paní S. je převzal dne 23.10. 2007 a vzdal se odvolání téhož dne. Oznámení o možnosti převzetí vůči žalobci bylo vyvěšeno téhož dne. Na tomto rozhodnutí byla ve spise vyznačena právní moc dnem 22.11.2007.

Dne 14.2.2008 byl žalobce kontrolován policií ve Vojtanově, byl mu odebrán průkaz o povolení trvalého pobytu s tím, že povolení k trvalému pobytu bylo dle evidencí zrušeno.

Dne 15.2.2008 byl žalobci vystaven výjezdní příkaz č. GA0068403 s dobou platnosti do 29.2.2008."

Žalobce podal dne 27.2.2008 odvolání proti rozhodnutí č.j. SCPP-007328-10/BR-II-CI-2006 o zrušení povolení k trvalému pobytu a namítl v něm, že tímto rozhodnutím mělo být údajně zrušeno jeho povolení k pobytu ze dne 15.11. 2004 č.j. . SCPP-004509/BR-I-CI-2004, předmětné rozhodnutí mu však nebylo nikdy doručeno, stejně jako oznámení o zahájení takového řízení, písemnosti nebyly doručovány na adresu jeho hlášeného místa pobytu. Pokud mu byl ustanoven opatrovník, pak jeho ustanovení bylo nezákonné. Odvolání bude doplněno, až po doručení rozhodnutí.

Dne 28. 2. 2008 bylo vydáno rozhodnutí podle § 70 správního řádu, kterým byla provedena oprava rozhodnutí z 23. resp. 24.10. 2007 tak, že ruší povolení k trvalému pobytu na území České republiky vydané "dne 22.11.2004 pod č.j. SCPP-004509/BR-I-CI-2004". Právní moc rozhodnutí ze dne 23 resp. 24.10.2007 o zrušení povolení k pobytu byla na originále vyznačena nadále dnem 22.11.2007.

Vzhledem k tomu, že žalobce dle shora uvedeného výjezdního příkazu nevycestoval a dne 28.2.2008 se dostavil na policii s tím, že se o zrušení povolení k pobytu dozvěděl až při odebrání průkazu k 15.2.2008, byl mu vystaven druhý výjezdní příkaz č. GA 0087395 s dobou platnosti do 8.3.2008 a byl poučen, že má ve stanovené době vycestovat.

Dne 10.3.2008 se žalobce dostavil opět na Inspektorát cizinecké policie Brno z důvodu podání žádosti o vízum. Správní orgán zahájil s žalobcem řízení o správním vyhoštění z důvodu, že žalobce nemá platné žádné vízum ani povolení k pobytu s odvoláním na uvedené výjezdní příkazy a rozhodnutí o zrušení povolení k trvalému pobytu. S žalobcem byl sepsán protokol o výsledku č.j. CPBR-2915-7/ČJ-2008-61PB-SV, žalobce uvedl, že o zrušení trvalého pobytu se dozvěděl někdy v únoru, jeho manželka bydlí v Ostravě, ale přesnou adresu nezná a není otcem dítěte jeho manželky a ani neví jak se dítě jmenuje. Dále uvedl, že nevycestoval v době platnosti výjezdního příkazu, protože opravné rozhodnutí o zrušení povolení k trvalému pobytu nenabýlo právní moci, resp. dosud nebyl pravomocně zrušen trvalý pobyt.

Ve vyjádření ze dne 6.6.2008 k podkladům pro rozhodnutí žalobce namítl obdobně jako v žalobě nicotnost rozhodnutí ze dne 24.10.2007 o zrušení povolení k trvalému pobytu, pokud jde o rozhodnutí opravné, namítl, že nebylo opraveno nesprávné datum a je rovněž nicotné; proto povolení trvalého pobytu má nadále za platné a není důvod k vyhoštění.

Dne 9.7.2008 Oblastní ředitelství služby cizinecké policie Brno, Inspektorát cizinecké policie Brno vydalo rozhodnutí č.j. CPBR-2915-23/ČJ-2008-61PB-SV, kterým se podle § 119 odst. 1 písm. a) bod 2, § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 a § 119 odst. 2 písm. b) zák. č. 326/1999 Sb., žalobci ukládá správní vyhoštění z území ČR a kterým se žalobci stanovuje

dobu 6 let po kterou mu nelze umožnit vstup na území ČR. Správní orgán 1. stupně I. zopakoval zhora uvedená zjištění, že žalobce nemá platné žádné vízum ani povolení k pobytu, kdy posledním vízem žalobce byl výjezdní příkaz č. GA0087395 s vystavenou platností od 28.2.2008 do 8.3.2008 a kdy rozhodnutím ze dne 24.10.2007, č.j. SCPP-007328-10/BR-II-CI-2006, bylo žalobci zrušeno povolení k trvalému pobytu na území v ČR, podle § 87h odst. 1 písm. b) zák. č. 326/1999 Sb. z důvodu, že žalobce závažným způsobem narušuje veřejný pořádek, neboť bylo zjištěno, že žalobce uzavřel v říjnu 2004 za úplatu manželství s občanem ČR s úmyslem získat povolení k trvalému pobytu v ČR; toto účelové uzavření manželství je v rozhodnutí kvalifikováno jako závažné narušení veřejného pořádku. Žalobce se dále dopustil přestupku podle 157 odst. 1 písm. m) zák. č. 326/1999 Sb., kdy porušil ustanovení § 103 písm. n) zák. č. 326/1999 Sb., když pobýval od 8.3.2008 do 10.3.2008 na území ČR bez platného víza nebo oprávnění k pobytu. Rozhodnutí uvádí, že žalobce se dozvěděl o zrušení platnosti svého povolení k trvalému pobytu až k 15.2.2008, a to v době kdy mu byl odebrán průkaz o povolení k pobytu, to bylo zohledněno při vydání druhého výjezdního příkazu; rozhodnutí o zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu bylo žalobci doručeno prostřednictvím ustanoveného opatrovníka a nabylo právní moci 22.11.2007.

K námitkám žalobce, že rozhodnutí č.j. SCPP-007328-10/BR-II-CI-2006 ze dne 24.10.2007, kterým bylo žalobci zrušen pobyt je nicotné, protože trpí vadami, neboť došlo ke zrušení jiného povolení k trvalému pobytu, než které bylo vydáno žalobci, a námitkám proti rozhodnutí SCPP-007328/BR-II-CI-2006 ze dne 28.2.2008, kterým se podle § 70 správního řádu opravuje původní text výroku rozhodnutí č.j. SCPP-007328-10/BR-II-CI-2006 ze dne 24.10.2007 a dalším, správní orgán 1.stupně uvedl, že tvrzení žalobce, že není zřejmé jaké povolení k trvalému pobytu bylo zrušeno je irelevantní, protože žalobci musí být zřejmé, které povolení bylo správním orgánem zrušeno, protože žalobci bylo vydáno jen jediné povolení k trvalému pobytu, přičemž v současné době právní normy ani neumožňují, aby měl cizinec více povolení k trvalému pobytu současně. Chybně uvedené číslo jednací, nebo datum správní orgán považuje za nesprávnost, která je zcela zřejmá a není tak schopná ovlivnit právní účinky rozhodnutí. Dále nebyly shledány ani další důvody pro vyslovení nicotnosti uvedených rozhodnutí ani žádná z námitek důvodnou (str. 6 a násl. tohoto rozhodnutí) s tím, že rozhodnutí o zrušení povolení k trvalému pobytu ze dne 24.10.2007 nabylo právní moci 22.11.2007 a jako pravomocné je závazné pro všechny účastníky i správní orgány dle § 73 odst. 2 správního řádu, a proto nelze vyhovět žalobci a řízení o správním vyhoštění zastavit, jak navrhoval. Skutečnost, že žalobce podal proti tomuto rozhodnutí dne 27.2. 2008 odvolání na toto nemá vliv, neboť odvolání bylo podáno po zákonem stanovené lhůtě a je považováno proto za opožděné a tudíž nepřípustné. Toto rozhodnutí bylo žalobci (zástupci žalobce) doručeno 22.7.2008.

V odvolání ze dne 28.7.2008, doplněného dne 16.9.2008 proti tomuto rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce uplatnil námitky obdobně jako i dříve a následně i v podané žalobě, kdy namítal nicotnost rozhodnutí o zrušení povolení k trvalému pobytu, včetně opravného rozhodnutí, namítl chybnou aplikaci ustanovení správního řádu o nicotnosti a trval na tom, že trvalý pobyt mu nebyl platně zrušen, neboť nicotné rozhodnutí nemá žádné právní účinky, a rozhodnutí o správním vyhoštění tak nemá náležitou oporu ve spise.

Žalovaný rozhodnutím č.j. CPR-11628-1/ČJ-2008-9CPR-V221 ze dne 6.11.2008 odvolání žalobce podle § 90 odst. 5 správního řádu zamítl a potvrdil rozhodnutí Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Brno, Inspektorátu cizinecké policie Brno, č.j. CPBR-2915-23/ČJ-2008-61PB-SV ze dne 9.7.2008 ve věci uložení správního vyhoštění. V odůvodnění rozhodnutí shrnul dosavadní stav s tím, že se žalobce od 9.3.2008 do 10.3.2008 zdržoval na území ČR bez platného víza, ač k tomu nebyl oprávněn a opakovaně

nerespektoval vydaná pravomocná rozhodnutí správního orgánu, čímž závažným způsobem narušil veřejný pořádek a naplnil tak podmínky pro vydání rozhodnutí o správním vyhoštění dle § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 v souběhu s ustanovením § 119 odst. 1 písm. a) bod 2 a § 119 odst. 2 písm. b) zák. č. 326/1999 Sb.

K námitkám žalobce uvedl, že v rozhodnutí ze dne 24.10.2007 došlo pouze k chybě v čísle jednacím a proto správní orgán 1. stupně nepochybil, pokud neprovedl opravu v datu, kdy bylo předmětné rozhodnutí vydáno (průkaz povolení k pobytu byl vydán 22.11.2004). Rovněž tak neshledal tvrzení důvody nicotnosti opravného rozhodnutí s tím, že ustanovením § 70 správního řádu je výrazem opravné rozhodnutí míněn druh rozhodnutí a ne název rozhodnutí, a proto správní orgán 1. stupně vydal rozhodnutí, kterým byla opravena nesprávnost údajů ve výrokové části správně. Uzavřel, že nalézacím správním orgánem bylo postupováno správně, skutkový stav byl spolehlivě zjištěn a doložen.

Ohledně odvolání podaném žalobcem 28.2.2008 proti samotnému rozhodnutí o zrušení povolení k trvalému pobytu plyne ze spisového materiálu, že o tomto odvolání rozhodl žalovaný dne 17. září 2008 pod č.j. CPR - 3646-1/ČJ - 2008-9CPR-C246 tak, že odvolání zamítl podle § 92 odst. 1 správního řádu jako opožděné a neshledal skutečnosti, které by měly vést k přezkumnému řízení či obnově řízení.

Na základě uvedených podkladů soud neshledal důvodnou námitku žaloby pod bodem 1), a to tvrzenou nicotnost rozhodnutí o zrušení povolení k trvalému pobytu ze dne 23. resp. 24.10.2007, ani rozhodnutí opravného ze dne 28.2.2008, která byla podkladem pro vydání rozhodnutí o správním vyhoštění. Nicotnost prvního rozhodnutí nemůže podle názoru způsobit změna čísla jedacího zrušovaného rozhodnutí o povolení k pobytu ve výroku rozhodnutí o zrušení povolení k pobytu, a to primárně proto, že povolení k pobytu cizinci v rozhodné době bylo vydáno a může být vydáno toliko jediné; žalobce disponoval průkazem povolení k trvalému pobytu vydaným 22.11.2004 č. AA 557660, a byť je z evidenčních podkladů zřejmé, že povolení k pobytu bylo vydáno na základě evidované žádosti pod č.j. SCPP-004509/BR-I-CI-2004, a nikoli jak bylo nesprávně uvedeno pod č.j. SCPP-005214/BR-II-CI-2005, v případě doručení takového aktu, z jehož odůvodnění plynou konkrétní skutečnosti týkající se důvodů, na základě kterých bylo takto postupováno a které korespondují s původními důvody povolení pobytu, musí být adresátu zřejmé, že chyba v jednacím čísle označeného rozhodnutí je zřejmou nesprávností a že rozhodnutí bylo vydáno v „jeho“ věci. Ve shodě s orgány obou stupňů pak nicotnost nelze podle názoru soudu dovozovat ani z toho, že rozhodnutí ze dne 28.2.2008, jímž bylo toto nesprávné jedací číslo opraveno na správné, nenese výslovné označení „Opravné rozhodnutí“. Z obou vydaných rozhodnutí vyplývá, že byla vydána orgánem věcně i místně příslušným, v jaké konkrétní právní věci a podle jaké právní úpravy bylo postupováno a žalobcem vytýkané vady nemohly způsobit jejich nicotnost. Soud proto namítané vady podrobil testu vyjádřenému mj. v rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č.j. 6A 76/2001-96 (uveřejněném pod č. 793/2006 Sb. NSS) a dospěl k závěru, že prohlášení uvedených formálních nedostatků za vady způsobující nicotnost by bylo nepřipustným formalismem.

Oproti tomu soud musel přisvědčit námitce žalobce potud, že ze strany správních orgánů nedošlo ke zrušení jeho trvalého pobytu v souladu s právními předpisy, a to ve smyslu naznačeném v bodě 3) žaloby. Rozhodnutí o správním vyhoštění napadené žalobou vychází z premisy, že rozhodnutí o zrušení povolení k trvalému pobytu je pravomocné ke dni 22.11.2007 a že žalobce nerespektoval toto pravomocné rozhodnutí a neměl povolení k pobytu a dále se pod dva dny (od 9.3. do 10.3.2008) zdržoval na území bez povolení k pobytu a bez víza, protože nerespektoval ani následně vydané výjezdní příkazy. Žalobce namítl, že o tom, že mu bylo zrušeno povolení k pobytu se dozvěděl 14.,

resp. k 15.2.2008, kdy mu byl průkaz povolení k pobytu odebrán při kontrole a minimálně do této doby měl povolení k pobytu za platné, protože rozhodnutí o zrušení povolení k pobytu ze dne 23. resp. 24.10.2007 mu nebylo doručeno (a proto podal odvolání proti němu 27.2.2008).

Z podkladů o doručování rozhodnutí o zrušení povolení k trvalému pobytu plyne, že správní orgán poté, co si žalobce nevyzvedl zásilku s oznámením o zahájení tohoto řízení (na níž správní orgán sice v adrese neuvedl označení osoby, u níž je žalobce k pobytu hlášen), která se vrátila jako v odběrní lhůtě nevyzvednutá (a tedy nastala fikce doručení dle § 24 správního řádu), toto oznámení doručoval (kromě manželky žalobce M.B.) ještě osobě, kterou považoval za zmocněného zástupce, tento však nebyl zmocněn k zastupování žalobce v tomto řízení, zásilku navíc nepřevzal. Správní orgán nato usnesením ze dne 8.8.2007 ustanovil žalobci, jako osobě neznámého pobytu nebo osobě, které se prokazatelně nedaří doručovat, opatrovníka podle § 32 odst. 2 písm.d) správního řádu. Toto usnesení doručil ustanovené opatrovnici spolu s oznámením o možnosti vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, avšak toto usnesení (ani oznámení o možnosti seznámit se s podklady) nebylo ve smyslu ust. § 25 odst.1 a 2 správního řádu doručeno veřejnou vyhláškou žalobci, ač byl považován za osobu neznámého pobytu, resp. osobu, které se nedaří doručovat (patrně vzhledem k zjištění z pobytové kontroly, když doručení oznámení o zahájení řízení fikcí zde nastalo, pošta uvedla, že si žalobce zásilku nevyzvedl, nikoli že se zde nezdržuje, či je neznámý a pod.). Ustanovení opatrovníka žalobci pro toto řízení tak nebylo provedeno v souladu se zákonem. Samotné rozhodnutí o zrušení povolení k trvalému pobytu ze dne 23, resp. 24.10.2008 pak bylo doručeno rovněž ustanovenému opatrovníku a manželce žalobce, správní orgán je již nedoručoval žalobci na adresu jeho hlášeného pobytu, oznámení o možnosti převzetí této písemnosti již na úřední desce vyvěsil – a to již dne 23.10.2007 s tím, že patnáctým dnem se považuje za doručenu.

Vzhledem k uvedenému nesprávnému postupu při doručování usnesení o ustanovení opatrovníka žalobci v řízení o zrušení povolení k trvalému pobytu, včetně doručování výzvy k seznámení se s obsahem podkladů a navazujícího na to doručování rozhodnutí ze dne 23. resp. 24.10.2010, nelze než uzavřít, že žalobce důvodně tvrdil, že se o zrušení povolení k pobytu dozvěděl až dne 14.2.2008, kdy mu byl při kontrole ve Vojtanově odebrán průkaz o povolení pobytu a že tak rozhodnutí o zrušení povolení k pobytu nebylo ke dni 22.11.2007 v právní moci, neboť nebylo řádně doručeno účastníku řízení; v důsledku toho bylo nutno odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí považovat za včasné. Nemůže tak obstát závěr orgánu I. stupně v jeho rozhodnutí ze dne 9.7. 2008 o uložení správního vyhoštění, že žalobci bylo pravomocně zrušeno povolení k pobytu k 22.11.2007 ani na to navazující závěr, že odvolání podané proti tomuto rozhodnutí je opožděné, tím spíše pak ani navazující závěry z toho plynoucí pro rozhodnutí o správním vyhoštění.

Soud od uvedených zjištění nemohl odhlédnout, byť je si vědom skutečnosti, že v době vydání rozhodnutí napadeného žalobou dne 6.11. 2008, již bylo rozhodnutím ze dne 17.9.2008, které nabylo právní moci dnem 24.9.2008, odvolání žalobce ze dne 27.2.2008 proti rozhodnutí ze dne 23.resp. 24.10.2007 zamítnuto jako opožděné. K námitce žalobce však soud byl povinen se jako předběžnou otázkou zabývat tím, zda rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce napadené žalobou, vychází ze zákonné premisy o pravomocném rozhodnutí o zrušení povolení k trvalému pobytu, a zda jsou tak naplněny podmínky vyhoštění žalobce, na nichž napadené rozhodnutí stojí ve smyslu ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 v souběhu s ustanovením § 119 odst. 1 písm. a) bod 2 a § 119 odst. 2 písm. b) zák. č. 326/1999 Sb.ve znění platném v době vydání rozhodnutí.

Podle § 119 odst. 1 písm.a) bod 2. policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území, až na 10 let, je-li důvodné nebezpečí, že by cizinec mohl při pobytu na území závažným způsobem narušit veřejný pořádek.

Podle § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 až na 3 roky, pobývá-li cizinec na území bez víza, ač k tomu není oprávněn, nebo bez platného oprávnění k pobytu.

Zda jsou podmínky pro uložení správního vyhoštění naplněny, jak po materiální stránce tak po stránce procesní musí být zjištěno bez pochybností, případné vady postupu správních orgánů pak nelze přičítat k tíži adresátů vydaných aktů.

Nad rámec soud proto toliko dodává, že z připojeného správního spisu ve věci rozhodnutí o zrušení platnosti povolení k pobytu plyne, že k podnětu zástupce žalobce ze dne 27.10. 2008 k provedení přezkumného řízení ve věci rozhodnutí z 23.10. 2007 o zrušení povolení k trvalému pobytu, bylo rozhodnutím ze dne 3.12.2008 Ředitelstvím služby cizinecké policie zrušeno rozhodnutí o zrušení povolení k trvalému pobytu ve zkráceném přezkumném řízení a věc vrácena k novému projednání s tím, že účinky rozhodnutí v přezkumném řízení nastávají od právní moci přezkoumávaného rozhodnutí.

Námítku žalobce pod bodem 2) soud důvodnou neuznal. Z podkladů ve správním spise, tím méně ze spisu žalovaného, jak byl v kopiích předložen soudu, neplyne, že by žalovaný v rámci odvolacího řízení sám doplňoval podklady pro své rozhodnutí. Žalobce vychází toliko z textu uvedeného na závěr 1. odstavce odůvodnění rozhodnutí žalovaného, kde po výčtu podkladů je uvedeno „a výsledky vlastního šetření“, který není právě případný a může namítaným směrem zavádět. Nicméně faktický stav věci je takový, že lze dovodit toliko, že žalovaný měl k dispozici spis orgánu I. stupně, a to v rozsahu, který plyne z uvedeného odstavce. Ani k žádosti soudu o doplnění o listiny, z nichž vycházel orgán I. stupně /označené v rozhodnutí I. stupně v jeho posledním odstavci odůvodnění/ nebyly doloženy nadto žádné podklady, s nimiž by nebyl žalobce prostřednictvím zástupce seznámen. Ke zkrácení procesních práv žalobce v tomto směru proto nedošlo.

V posledním žalobním bodu žalobce tvrdí, že v napadeném rozhodnutí žalovaného absentuje odůvodnění k jeho námitce, že správní orgán 1. stupně učinil mylné závěry ohledně nicotnosti rozhodnutí ze dne 24.10.2007. Žalovaný jak shora uvedeno se k námitce nicotnosti tohoto rozhodnutí i opravného rozhodnutí vyjádřil na str. 4 svého rozhodnutí, nicotnými akty tyto neshledal. Lze uznat, že se výslovně nevyjádřil k námitkám žalobce ohledně správního postupu podle ust. § 77 a 78 správního řádu, tedy zda jej správní orgán 1. stupně v odůvodnění svého rozhodnutí vysvětlil správně či nikoli, podle názoru soudu však tak učinil čistě z důvodů, že takové posouzení by v daném případě představovalo čistě akademický výklad vztahu ustanovení § 77 a § 78 správního řádu, a proto dal žalovaný přednost posouzení námitky žalobce vzhledem k faktickému stavu. Soud proto neshledal uvedenou námitku důvodem pro zrušení rozhodnutí žalovaného, neboť pokud jde o výklad ustanovení § 77 a 78 správního řádu, soud se ztotožňuje s výkladem zaujatým orgánem 1. stupně na str. 6-7 jeho odůvodnění. Žalobce se mylně domnívá, že správnímu orgánu přísluší vyslovit nicotnost rozhodnutí i z jiných důvodů, než z důvodu věcné nepříslušnosti uvedenému v § 77 odst. 1 správního řádu. Důvody, které uváděl žalobce nelze pod tento důvod podřadit; nicotnost z důvodů uvedených v § 77 odst. 2 správního řádu vyslovuje jen soud podle soudního řádu správního. Ustanovení § 78 správního řádu pak upravuje podmínky řízení v případě, kdy správní orgán z moci úřední prohlašuje nicotnost, tedy v případě věcné nepříslušnosti správního úřadu k vydání rozhodnutí označeného za nicotné. Tento postup se

nevztahuje na prohlášení nicotnosti z důvodů uvedených v § 77 odst. 2 správního řádu, v takovém případě rozhoduje soud ve správním soudnictví, a to postupem podle ust. § 65 a násl. s.ř.s.

Z důvodu shora uvedeného soud žalobou napadené rozhodnutí podle ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil pro nezákonnost a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Protože z téhož důvodu nemohlo obstát ani rozhodnutí orgánu 1. stupně, postupoval soud podle ust. § 78 odst. 3 s.ř.s.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož má účastník, který má ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V daném případě soud úspěšnému žalobci přiznal plnou náhradu těchto nákladů, které tvoří zaplacený soudní poplatek 2.000,- Kč, dále odměna za právní zastoupení ve výši dvou úkonů právní služby (převzetí věci, podání žaloby) po 2.100,- Kč za jeden úkon dle § 7 ve spojení s § 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), a k tomu 2x režijní paušál po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, dále částku příslušnou DPH ve výši 960,-Kč, celkem tak náhrada nákladů činí 7.760,-Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost za podmínek uvedených v ustanovení § 102 a násl. s.ř.s., a to ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozsudku. Kasační stížnost se podává u Městského soudu v Praze, rozhodovat o ní přísluší Nejvyššímu správnímu soudu. Stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s.ř.s.).

V Praze dne 10.února 2011

Mgr. Jana Brothánková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: